

ARREST

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, eerste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

Rep. Nr. 2013/ 8106

A.R. nr. 2013/KR/149

INZAKE VAN :

wonende te

19 -11- 2013

appellant tegen een beschikking uitgesproken door de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 15 mei 2013,

vertegenwoordigd door Meester loco
Meester advocaat te

1ste kamer

TEGEN :

Het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt

geïntimeerde, vertegenwoordigd door Meester advocaat te
loco Meester

Gelet op de procedurestukken:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 15 mei 2013 , beslissing waarvan geen akte van betekening wordt overgelegd;
- de akte van hoger beroep betekend bij exploit van 13 juni 2013;

Eindarrest
(ged.herv.)

- de conclusie van appellant neergelegd ter griffie op 14 augustus 2013;
- de conclusie van geïntimeerde neergelegd ter griffie op 9 september 2013.

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van XXX en gelet op de stukken die zij neerlegden.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld en is bijgevolg ontvankelijk.

I. Voorwerp van de vorderingen.

1.1. De oorspronkelijke eis van appellant strekte ertoe de opheffing te horen bevelen van het bevel tot staking van 8 februari 2013, bekrachtigd bij beslissing van 19 februari 2013 binnen een termijn van 24u na betekening van de tussen te komen beschikking.

1.2. De eerste rechter heeft deze vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

1.3. In hoger beroep herneemt appellant zijn oorspronkelijke vordering.

1.4. Geïntimeerde vraagt het hoger beroep ongegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beschikking te willen bevestigen.

Ondergeschikt vraagt geïntimeerde niet te worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

II. De relevante feiten.

2.1. De eerste rechter heeft de feiten die aanleiding hebben gegeven tot huidige geschil precies en volledig omschreven zodat het hof desbetreffend verwijst naar het bestreden vonnis.

2.2. Samengevat komt het hierop neer dat appellant eigenaar is van een pand gelegen te

Hij wenste aan de voortuin van dit pand een afsluitingspoort te plaatsen evenwijdig met de straat.

Volgens appellant zou het gaan om een niet – vergunningsplichtige constructie.

2.3. Op 28 november 2012 verwittigden de gemeentediensten dat appellant voor deze werken wel diende te beschikken over een geldige vergunning.

Bij e - mail van 13 januari 2013 vroeg appellant aan een medewerker van de dienst Stedenbouw en Ruimtelijke ordening hem te bevestigen dat hij een schuifpoort mocht plaatsen van ongeveer 1m 80 hoog en ongeveer 8m breed wat positief werd beantwoord op 15 januari 2013 voor zover die poort niet volledig afgesloten was.

19 -11- 2013

2.4. Op 8 februari 2013 werd PV opgesteld en werd appellant het mondeling bevel gegeven de werken te staken.

Dit bevel tot staken werd op 19 februari 2013 bekrachtigd door de stedenbouwkundige inspecteur.

III. Bespreking.

3.1. Artikel 2.1.,6° van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 bepaalt dat er geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor o.a. open afsluitingen tot een hoogte van twee meter in de voortuin.

Artikel 1.1. van dat besluit geeft een definitie voor het begrip "open afsluiting" zijnde een *afsluiting in draad of draadgaas*.

Op de website van komt het volgende voor m.b.t.
afsluitingen:

"Voor het plaatsen van een afsluiting of hekwerk heeft u in principe een stedenbouwkundige vergunning nodig. Er gelden een aantal vrijstellingen.

19 -11- 2013

1.1 Vrijstelling

- *In zij - en achtertuin kunt u zonder vergunning een open afsluiting plaatsen tot 2 meter hoog.
In de voortuin mag de afsluiting niet hoger zijn dan 80cm, tenzij ze open is (van draad of draadgaas). Dan is ook hier een hoogte van 2 meter vrijgesteld van vergunning.*

..."

3.2. Uit de medegedeelde foto's blijkt dat door de door appellant geplaatste ingangspoort heen kan gekeken worden en dat - gezien vanuit de straatkant - de woning en de oprit - waarop eventueel wagens geparkeerd staan - van appellant perfect zichtbaar zijn.

Het gaat bijgevolg wel degelijk om een "open poort".

De poort is bovendien zo geconcentreerd dat het eruit ziet als een verweving van draad en draadgaas .

3.3. Geïntimeerde verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State stellende dat *wanneer er geen definitie is gegeven in de regelgeving over wat moet verstaan worden onder een bepaald begrip - zijnde hier draad of draadgaas - dan dient dit verstaan te worden onder de spraakgebruikelijke betekenis.*

Onder "draad" moet in die zin verstaan worden "dun gesponnen (textiel)vezel" en "gaas" veronderstelt een "vlechtwerk van metaaldraad".

De door appellant geplaatste inrijpoort voldoet aan deze omschrijvingen.

3.4. Ten overvloede wordt hieraan toegevoegd dat de toepassing van voormelde wetsartikelen minstens aanleiding geeft tot heel wat interpretatieproblemen wat de gebruikte begrippen betreft wat niet ten nadele mag komen van de rechtsonderhorige.

3.5. Het bestreden vonnis wordt bijgevolg hervormd en het bevel tot staking van 8 februari 2013, bekrachtigd bij beslissing van 19 februari 2013, wordt bijgevolg opgeheven zoals hierna bepaald.

3.6. Door zich te verweren tegen de vordering tot opheffing verdedigt de stakingsbevelende overheid steeds het algemeen belang en de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening, zodat het in die omstandigheden niet verantwoord is de stakingsbevelende overheid te verwijzen in de rechtsplegingsvergoeding¹.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis behalve in zoverre hierin de vordering ontvankelijk wordt verklaard en de gerechtskosten begroot worden en opnieuw recht sprekende voor het overige,

Verklaart de vordering gegrond.

Beveelt de opheffing van het bevel tot staking van 8 februari 2013, bekrachtigd bij beslissing van 19 februari 2013, binnen een termijn van 48u na betekening van huidig arrest.

Veroordeelt geïntimeerde in de kosten van beide aanleggen, in hoger beroep in totaal begroot :

- in hoofde van appellant op € 298,86 (dagvaardingskosten en rolrecht), en
- in hoofde van geïntimeerde op NIHIL.

19 -15- 2013

¹ Grondwettelijk Hof, arrest van 8 maart 2012 en van 25 april 2013.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke eerste kamer van het hof van beroep te Brussel, op

19-11-2013
waar aanwezig waren en zitting hielden :

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.